

MARIBORSKI

VEČERNIK

Cena 1 Din

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprava 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.400

Spolzka pot avstrijske diktature

ZUNANJI UPLIVI NA AVSTRIJSKO NOTRANJO POLITIKO.

Dasi je ostala Avstrija tudi po svetovni vojni v svojih zoženih mejah in kot republika samostojna, suverena država, je bila vendar ves čas tudi v svoji notranji politiki močno odvisna od tujih, zunanjih vplivov. Ti uplivi so prihajali iz Nemčije, Francije in Italije, včasih kar iz vseh treh velesil, včasih pa bolj iz ene ali druge. Odvisno je bilo to od evropskega položaja in od režima v državi. Kljub vsemu temu pa so si bile do neke dobe vse avstrijske stranke edine v enem stremljenju: glede priključitve k Nemčiji. Najbolj so bili pa za »Anschlus« socialni demokrati, dokler so v Nemčiji vladali njihovi sodrug, ter krščanski socialci, dokler je imel v Berlinu močan vpliv katoliški center z Bavarsko ljudsko stranko. Vmes so se pa, vsaj od časa do časa, oglašala tudi še posebna stremjenja, tako n. pr. težnja nekega dela po obnovitvi monarhije, bodisi samo v Avstriji bodisi v zvezi z Madžarsko ali celo v skupnosti z Bavarsko.

Zunanji uplivi na notranjo politiko Avstrije, ki so bili, kakor smo ugotovili, ves čas močni, so pa postali še bolj vidni po popolnem zavladanju krščanskih socialcev pod vlado dr. Schöbnera. Njegova pot v Rim je pokazala docela jasno orientacijo, katero je podkrepila še prva tajna zveza »Heimwehra« z italijanskim fašizmom. In čim je v Nemčiji naraščala moč narodnega socializma, se je pričela v Avstriji oblikovati tudi nova notranja in zunanja politična linija. Teoretično so se znašli zlasti po zmagi Hitlerja na isti poti odklanjanja od »Anschlusa« tako krščanski socialci kakor socialni demokrati, in sicer iz prejšnjega razloga: ker so se zavedali, da bi jih v primeru priključitve Avstrije k Nemčiji doletela ista usoda kakor center in marksiste v »reichu«. Na drugi strani pa so se v notranji politiki znašli skupaj v opoziciji proti vladi — kar je skoraj paradoks — marksisti in narodni socialisti, torej fašisti in njihovi smrtni sovražniki! To pa zaradi tega, ker so oboji hoteli nove volitve, v upanju da bodo — zmagali!

Pred to opozicijo, ki je postajala zlasti s strani narodnih socialistov vedno močnejša, se je čutila vlada krščanskih socialcev s »Heimwehrom« ogroženo in odločiti se ji je bilo treba: ali za razpis novih volitev in s tem okrepitev narodnih socialistov, ali za zvezo s socialnimi demokrati, ali pa za diktaturo. Poslednjo so zahtevali zlasti »Heimwehrovi«, pod-

prti po fašistični Italiji, ki ji porast narodnega socializma, s katerim je v Nemčiji sicer v najtesnejših stikih, v Avstriji ni prijal, ker se je pričela bati »Anschlusa«. Tako je bil naposled po želji »Heimwehra« in Italije, kakor tudi Vatikana, ustanovljen sedanji režim dr. Dollfusa. Ta režim se je postavil hkratu proti obojema nasprotnikoma: narodnemu socializmu in marksizmu. Odpravil je parlament in naposled sploh ves parlamentarizem. Toda kljub temu bi bil krščanski socialci radi ohranili sebi glavno besedo in so bili zato proti temu, da bi podrli vse mostove do eventualnega sporazuma s socialnimi demokrati. Ta želja se jim ni izpolnila, kajti »Heimwehra« je bil s svojo oporo v Italiji močnejši kakor želja kancelarja dr. Dollfusa, ki je moral kapitulirati pred knezom Starhembergom in razpustiti socialistični »Schutzbund«.

S tem se je pričel v Avstriji odkrit boj režima proti hitlerizmu in marksizmu in iz prvih korakov v diktaturo je moral zrasti cel sistem diktature, ki je v sedanji evropski politiki docela svojevrsten in brez primere: Avstrijska diktatura je namreč naperjena prav tako proti fašizmu kakor proti boljševizmu in socializmu, pa kljub temu ni zaščitnica demokracije! Ta svojevrstna diktatura krščanskih socialcev je izrazita izvrševalka volje dveh zunanjih sil: Italije in Vatikana! Kakor smo omenili, so sedaj mostovi med krščanskimi socialci in socialnimi demokrati podrti in dr. Dollfuss je hoče noče postal ujetnik »Heimwehra«, kateremu mora dajati vedno nove koncesije. Iz tega pa nastaja zelo zanimiv položaj, ki kaže, da se bo sedanja diktatura v Avstriji še stopnjevala in je vse to, kar je bilo doslej, še le začetek. Prostovoljne vrnitve ni več, kajti vsak razpis volitev po sedanjem volilnem zakonu bi pomenil konec vlade sedanjih voditeljev v Avstriji. Položaj, ki sedaj nastaja v Avstriji, je podoben diktaturi Primo de Riverre v Španiji. Ali se bo tudi tako končal? In kdo bo naslednik: narodni socializem ali marksizem? Več izgledeov ima prvi. To pa bi pomenilo »Anschlus« in odprt konflikt nemstva z »zavezniško« Italijo, da o Franciji in njenem bloku sploh ne govorimo.

Na vsak način pa velja eno: Avstrija je stopila na spolzko pot, o kateri vemo, kje se je pričela, ne vemo pa, kje se bo končala. — Tega ne ve niti kancelar dr. Dollfuss sam!

Mussolini stega roke tudi po Solunu

SENZACIONALNA IZJAVA FRANCO SKEMU ATENSKEMU POSLANIKU. — ZVEZE MED ITALIJO IN NEMČIJO NI? — OD FRANCIJE ZAHTEVA MUSSOLINI »PODPORO« V SREDNJI EVROPI. — TERITORIALNE SPREMEMBE V ŠKODO JUGOSLAVIJE NE ZAHTEVA.

ATENE, 22. aprila. Vlado glasilo »Proja« objavlja v senzacionalni obliki izjavo, ki jo je dal italijanski ministriški predsednik Mussolini iz Pariza preko Rima v Atene se vračajočemu se francoskemu poslaniku. Mussolini je baje izjavil: »Nisem sklenil prav nobenih zvez, ki bi me stvarno vezale. Italija ne vodi z Nemčijo skupne politike, ker take politike sploh ne rabi. S tem pa seveda še nikakor ni rečeno, da sodelovanje z Nemčijo ni mogoče. Kar je med nami in Francijo, je pa postranskega pomena. Moja želja je le, da mi Francija po-

maga v srednji Evropi. Ne zahtevam nobene teritorialne spremembe v škodo Jugoslavije. Edino, kar Italija rabi, je Solun kot pristanišče.

V grški javnosti je vzbudila ta izjava vihar ogorčenja, ker vidi v njej ost, naperjeno proti interesom Grčije. Ministrski predsednik C. A. D. Arliss se je zato podal takoj k francoskemu poslaniku, da ga poprosi za nadaljne informacije. Po tem obisku je izdala vlada uradni razglas, v katerem pravi, da ni nobenega povoda za vznemirjenje.

Položaj po valutnih ukrepih Amerike

POSLEDICE INFLACIJE ZA ZDRUŽENE DRŽAVE, SVETOVNO GOSPODARSTVO IN SVETOVNO GOSPODARSKO KONFERENCO.

WASHINGTON, 22. aprila. Prav v trenutku, ko je Roosevelt povabil v Ameriko Macdonalda, Herriota in druge zastopnike držav, da bi se z njimi pogovoril o svetovni gospodarski konferenci, ki naj bi rešila vsaj glavne vzroke sedanje svetovne gospodarske krize, je z inflacijo dolarja popolnoma spremenil položaj. Stari temelji za pogajanja so porušeni, a prav to je, kakor izgleda, hotela Amerika tudi doseči. Njen namen je bil postaviti svet pred dovršeno dejstvo, ki naj izboljša in utrdi njen položaj.

Z zrušenjem dolarja in izdajo novih novčanic je Amerika odstranila pomanjkanje denarja ter prisilila »stiskalce«, da so segli po svojih zakladih, ki so ležali mrtvi izven prometa v denarnih zavodih. Posledica je že sedaj vidna. Skriti denar se zopet vrača v promet, cene blaga se dvigajo, konzum postaja večji in s tem tudi produkcija in zaposlenost. Prizadeti so dejansko le oni, ki so varčevali in imeli denar doma ali v zavodih, ker se je njegova vrednost preko noči

zmanjšala.

Prav tako so pa prizadete tudi druge države, zlasti one z zlato podlago, od teh pa še prav posebno tiste, ki so imele svojo valuto stabilizirano na bazi dolarja, ker je sedaj dolar porušil tudi to. To so skoraj vse države Srednje in Južne Amerike, prizadete so pa tudi države Evrope in britanski imperij. Padec dolarja zaradi inflacije je pa povzročil tudi pocenitev ameriškega blaga v svetu z zdravo valuto, kar pomeni novo možnost izvoza.

Jasno je torej, da bodo morale države, posebno evropske, seči po obrambnih sredstvih. Macdonald in Herriot, ki sta že prispela v Ameriko, hosta imela sprčo tega težko stališče. Vse posledice se pa še ne dajo pregledati. Treba je počakati, da se bo videlo, ali pomeni korak Amerike nastop splošne nove konjunktura ali pa še večjo krizo, ki bi utegnila slediti po prvih olajšanjih tudi v Ameriki. Odvisno je vse od tega, če bo mogoča železna kontrola.

Gospodarska zveza male antante

PRAGA, 22. aprila. Meseca majnika se bodo tu sestali zunanji ministri dr. Beneš, Titulescu in Jevtić, ki tvorijo stalni svet male antante, k sestanku pa bodo pritegnjeni tudi gospodarski in finančni strokovnjaki. Glavni namen sestanka bo točno formuliranje gospodarskega zedinjenja vseh treh držav, ki se bo nato takoj realiziralo. Zgodilo se bo torej to, kar je Mussolini v svojem članku smatral kot nemogoče. To pa bo tem lažje izvedljivo, ker so začasno odstranjene vse zunanje politične nevarnosti: priključitev Avstrije k Nemčiji, restavracija Habsburžanov na Madžarsko in revizija mirovnih pogodb. Vse to pa je v prvi vrsti prav uspeh male antante, ki ni le »stopila na zeleno mizo« diplomacije, da bi izgledala večja, marveč je tudi res faktor, preko katerega in proti kateremu ni mogoče iti.

Ruski odgovor Angliji

LONDON, 22. aprila. Sovjetska vlada je izdala energične represivne ukrepe proti Angliji. Očividno pod pritiskom komunistične stranke je prepovedala potom komisariata za zunanjo trgovino vsem

podrejenim oblastvom naročanje blaga v Angliji. Tranzitu angleškega blaga preko ruskega ozemlja naj se po možnosti delajo ovire. Ruska prekomorska trgovina se ne sme posluževati ladij, ki vozijo pod angleško zastavo. Ruske ladje naj se nadalje v smislu teh ukrepov kolikor mogoče ogibajo angleških pristanišč. Za angleške ladje odpadejo v bodoče pri plačevanju pristaniških dajatev vse olajšave, ki jih je doslej vsebovala angleško-ruska trgovinska pogodba.

Kakor poročajo nadalje iz Moskve, je sovjetska vlada pozvala trgovinskega zastopnika v Londonu v svrhu poročanja v Moskvo. V Londonu se gospodarstveniki boje, da bo trpela angleška trgovina več ko ruska.

OGROMEN POŽAR V LONDONSKEM PRISTANIŠČU.

LONDON, 22. aprila. Včeraj je iz še nepojasnjenega vzroka pričelo goriti v pristaniškem delu Wesindendock in se je ogenj katastrofalno naglo razširil. Oddelek 400 gasilcev s 60 cevmi ni mogel nič opraviti, ker je gorelo 50.000 sodov ruma. Okoli 400 gorečih sodov je plaval po vodi, tako, da so bile v nevarnosti tudi ladje. Uničene so vse zaloge ruma; škoda znaša 20 milijonov funtov. Ogenj še traja.

General Ma se vrača v Mandžurijo

VEDNO VEČJA NAPETOST MED RUSIJO IN JAPONSKO. — JAPONSKO PRODORANJE NA KITAJSKO.

WASHINGTON, 22. aprila. »Washington Evening Post« prinaša uvodnik pod naslovom »Povratek z otoka Elbe«, v katerem se obširno bavi z akcijo kitajskega generala Ma, ki se vrača iz Rusije v Mandžurijo. Akcija, ki jo je podvzel general Ma, bo najbrže važen dogodek, če ne morebiti pomembnejši kakor se na splošno misli. Po nekaterih znakih sodeč, pravi list, bi se utegnila spremeniti politika Moskve napram Japonski. Moskva je pričela v zadnjem času precej ponuščati, česar tudi več ne prikriva. Povratek generala Ma pa bi značil, da se Kitajska in Rusija zopet zblížujeta.

NEWYORK, 22. aprila. »New York Herald Tribune« prinaša v svojem uvodniku zanimive komentarje o japonskih operacijah na Kitajskem. V

teh komentarjih obžaluje, da je Japonska zavzela stališče, ki prikazuje, da so bili vsi razlogi za operacije v Mandžuriji in Jeholu dozdevni in lažnivi ter poudarja, da Kitajska sploh ni reagirala na japonske operacije.

PEKING, 22. aprila. Japonske čete so zavzele Hai-lang, mandžurske pa Čung-Van-Tao. V šeststisočih zabojih so poslali iz Pekinga vse carske dragulje in druge dragocenosti, ker pričakujejo, da bodo japonske čete v najkrajšem času zavzele tudi Peking.

HABSBURŽANOV NE BO.

BUDIMPEŠTA, 22. aprila. Službeni in politični krogi izjavljajo, da so fantastične vse vesti, ki jih razširja tuji tisk o vzpostavitvi avstrijsko-madžarske monarhije.

Dnevne vesti

Med. dr. Ivo Rakuljič-Zelov javlja, da se je z univerzitetne ženske klinike v Gradcu, kjer se je specializiral in vršil službo asistenta pri dvornem svetniku prof. dr. E. Knauerju, preselil v Ljubljano in ordinira za operativno ginekologijo (ženske bolezni) in porodništvo, s 24. aprilom t. l. na Miklošičevi c. 34, prvo nadstropje, od 9. do 11. in 16. do 19. ure. Telefon 20-25.

Nameščenjski organizaciji. Društvo odvetniških in notarskih uradnikov in Društvo zasebnih in avtonomnih nameščen-
cev v Mariboru priredila pod okriljem Zveze društev privatnih nameščen-
cev 29. aprila ob 20. uri zvečer v mali dvorani Narodnega doma zanimivo predava-
nje. Kot prvi predavatelj bo razpravljal g. glavni urednik Radivoj Rehar o splošnih vzrokih svetovne gospodarske krize, drugi govornik dr. Kōstl, tajnik ZDPN bo pa obravnaval vprašanje tujih nameščen-
cev na podlagi statističnih podatkov. Jasno je, da bosta obe predava-
nji že po svoji vsebini zainteresirali kar najširše kroge nameščen-
cev. ZDPN bo pa predložila ponovno resolucijo na me-
rodajna mesta, da se enkrat za vselej prepreči zaposlovanje tujih nameščen-
cev v naših podjetjih. Dolžnost organiziranih nameščen-
cev je, da se v čim večjem šte-
vilu odzovejo vabilu svojih stanovskih organizacij ter pripeljejo na to zboro-
vanje tudi druge svoje stanovske tova-
riše.

Kako se uče naši otroci? je naslov za-
nimivemu predavanju, ki ga bo priredilo društvo »Sola in dom« v Mariboru v sredo 26. t. m. ob 20. uri v dvorani Ljud-
ske univerze. Predaval bo upokojeni srednješolski nadzornik g. dr. Poljanec. Starši in prijatelji naše mladine vljudo vabljivi!

»Po dolini gradov«. Na podlagi zbra-
nih mnogoštevilnih skioptičnih slik, pri katerih sestavi je sodeloval naš odlični akademski slikar Božidar Jakac, bo Ma-
riborčanom razkazoval v ponedeljek 24. t. m. z začetkom ob 20. uri v Ljudski univerzi učitelj g. Viktor Pirnat iz No-
vega mesta najlepše koticke ter zgodo-
vinsko in umetnostno najpomembnejše gradove, mične in zapletene zgodovine naše solnčne Dolenjske.

**Na XXIV. rednem občenem zboru Dru-
štva jugoslovanskih akademikov v Mari-
boru,** ki je bil 19. aprila t. l., se je iz-
volil odbor, ki se je konstituiral sledeče: predsednik Zoran Mulej, cand. iur.; pod-
predsednik Drago Tribnik, cand. iur.;
tajnik Albert Heric, stud. iur.; blagajnik
Karel Štefin, stud. techn.; odbornika Mir-
ko Škok, stud. techn. in Albin Sever, stud. forst.; revizorja Rado Kopic, cand. med. in Julij Gorup, stud. rer. pol.

Kupi knjig knjižne akcije rasejo. Vče-
rajsnji prirastek znaša 380 knjig in 60 re-
vij. Lepo se je izkazala zlasti podružnica
Učiteljske tiskarne v Tyrsevi ulici, ki je
darovala 40 novih, lepo vezanih knjig;
podružnica Tiskovne zadrage na Ale-
ksandrovi cesti je darovala 45 pralik
Vodnikove družbe; Cirilova tiskarna 70
izvodov »Novega zakona« in »Prvih či-
tanik«. G. prof. Anton Gvajc pa je daro-
val 50 Din. Sledite vzgledom!

**Nocoj gostuje priljubljena subreta ga.
Marica Lubejeva** kot grofica Marica v
istoimeni Kalmanovi opereti. Pri posled-
njem gostovanju ge. Lubejeve je moralo
mnogo občinstva oditi, ker ni bilo več
vstopnic na razpolago. Zato opozarjamo
še posebej na nocojšnjo predstavo, ki bo
obenem poslednja glasbena uprizoritev
na bloke. Veljajo znižane cene.

Strelska družina v Slovenski Bistrici
priredi 25. t. m. ob 20. uri v gostilni
»Raštajger« zaključno sobno streljanje,
ki bo obenem tudi nagradno.

Nedeljski in večerni šivalni tečaji Žen-
skega društva v Mariboru se pričnejo
prihodnji teden. Pojasnila in priglasitve
do srede 26. t. m. v trgovini ge. Zlate
Bršnik v Gosposki ulici.

Kdor za druge da — sebi da! Če kdaj
je ta izrek v dobi splošne bede, na me-
stu. Na stotine je v našem Mariboru
ljudi, ki životarijo v zatohlih prostori-
h, kamor nikdar ne posije solnce. Stra-
šne so razmere, v katerih morajo živeti
brezposelni in čakati na boljše čase —
če jih poprej ne pobere smrt, da jih reši
trpljenja. Ni čuda, da so taki brlogi, za-
kaj stanovanja v pravem pomenu besede
si reveži ne morejo privoščiti, leglo
najhujših bolezni, v prvi vrsti ljudske
morilke jetike. Naša Protituberkulozna
liga si je nadela prelepo nalogo, da z
zbirkami omogoči izvedbo načrta, ki si
ga je stavila v svoj program in ki ga
namerava izvesti že v bližnji bodočno-
sti: postaviti azil za tuberkulozne! Brez
podpore javnosti pa se ta plemeniti na-
črt ne da izvesti. Porabiti moramo vsa-
ko priliko, da ojačimo sklad za gradbo
tega azila in tako midimo nesrečnejem
olajševanje njihovega trpljenja in mar-
sikateroga tudi rešimo prezgodnje smrti.
Zlasti pri odkupnini namestu venca na
grob našim dragim, pri sodnih poravnava-
h in drugih prilikah, kadar nam ne
gre za to, ali se iznebimo enega ali dveh
dinarčkov, žrtvujemo za ta sklad in pri-
spevamo po svojih močeh v zavesti, da
s tem, da pomagamo najbednejšim med
revži, koristimo tudi sebi. Zakaj vsa-
kega izmed nas lahko doleti ista usoda,
ki tepe nesrečneže, ki so izgubili naj-
dražje, zdravje. Omogočimo s požrtvo-
valnostjo, ki je vredna visokega cilja, ki
si ga je stavila Protituberkulozna liga v
Mariboru, čimprej uresničenje nač-
rta! Nihče naj ne izostane pri plemenit-
em tekmovalstvu, ko gre vendar za do-
brobit nas vseh!

»Kokoschinegg-Allee«. Celjska »Deut-
sche Zeitung« se očitno boji, da Ma-
riborčani ne bi vedeli, kje je Tomšičev
drevored, zato se ji zdi potrebno doda-
jati v oklepaju še »Kokoschinegg-Allee«.
Ta »Kokoschinegg-Allee«, ki je imel ime
po slovenskem rodbinskem imenu Koko-
šinek, je izginil že pred 14 leti. Kdo ve
še zanj? Življenje je šlo preko spake-
drank, ki so hotele dati Mariboru nem-
ški videz, so pa nehote pokazale le to,
da nikoli ni bil res nemški. Zato pustite
te spakedranke, ki so dokazovale, da je
bilo mariborsko nemštvo zgrajeno na re-
negatstvu, ne pa na čistem, ponos-
nem nemstvu! V Mariboru pozna danes
vsakdo, od otroka do starca, samo še
Tomšičev drevored.

Napravite red! Ugotovili smo, da raz-
na zastopstva nemških podjetij v Slove-
niji, zlasti onih z Dunaja, dosledno po-
šiljajo strankam dopise z nemškim tiska-
nim tekstom ali pa sploh celotno v nem-
škem jeziku! Tako so sestavljeni tudi
računi, na katerih so pisani v našem je-
ziku le kraji. Nesramnost teh tujih pod-
jetij gre torej tako daleč, da se jim v
Sloveniji niti ne zdi vredno, da bi pre-
skrbeli svojim zastopstvom in podružni-
cam slovenske tiskovine. Ni torej dovolj,
da pri nas služijo, temveč podpirajo tu-
di naše raznarodovanje. Pozivamo obla-
sti, da store svojo dolžnost, stranke pa,
da zavrnejo nemške tiskovine in dopise!

Iz Glasbene Matice. Pevski zbor Glas-
bene Matice ima v ponedeljek 24. t. m.
skupno pevsko vajo in važen sestanek.
Nočno lekarniško službo ima prihod-
nji teden Minafikova lekarna »Pri Orlu«
na Glavnem trgu.

V SREDO 26. APRILA 1933
V NARODNEM GLEDALIŠČU

„STRAHOVI“

**Pohorske vrhove pokriva pol metra
debela snežna plast.** Smučarji, izkoristite
letošnjo zadnjo priliko in pohodite jutri k
Mariborski koči, Semjorjevemu domu, Po-
horskemu domu, h koči na Pesku in na
Klopni vrh. Vse te postojanke pokriva
pol metra debela plast pršica in bo smu-
ka ideala.

Svetovna razstava v Chicagu. Na sve-
tovno razstavo v Chicagu priredi »Put-
nik« s sodelovanjem društva prijateljev
Velike Britanije tri ekskurzije, in sicer
7. junija ter 6. in 31. julija. Prospekti se
dobe in prijave sprejemajo pri »Putniku«,
Maribor, Aleksandrova cesta 35.

Sokolska četa Radvanje ponovi v ne-
deljo 23. aprila ob 4. uri popoldne na
svojem novem odru v šoli igro »Kri-
vo-prisežnik«, ki je pri premieri izvrstno us-
pela. Prijatelji sokolstva vljudo vabljivi.

Novo podjetje. V Mariboru, Krčevina
31, telefon 29-35 je otvoril ptujski pod-
jetnik g. Matz podružnico avtospedicije
»Express«. Opozarjamo na današnji
oglas!

ZA IZDELAVO LEPIH TISKOVIN
SE PRIPOROČA

**PODRAVSKA
TISKARNA**

D. Z. O. Z.

MARIBOR, GREGORČIČEVA 6

TELEFON 20-38

Kaj bo s krušnimi cenami? Po zadnjih
novosadskih borznih poročilih je cena
krušni moki precej padla. Danes notira
moka štev. 00 Din 3.40, štev. 2 pa 3.25
Din, tako, da smo danes na tistem, kot
smo bili lani, ko so krušne cene padle.
Naša javnost je radovedna, kaj bodo
storili sedaj mariborski peki. Morebiti se
bodo sprijaznili z mislijo, da bi bilo ko-
ristno, če bi sedaj, ko je moka cenejša,
cene kruha zopet znižali. Če se ne mo-
timo, so s takim pristavkom zadnjič zvi-
šali krušne cene.

**Vremensko poročilo mariborske mete-
orološke postaje.** Davi ob 7. uri je kazal
toplomer 2.5 stopinj nad ničlo; minimal-
na temperatura je znašala 2.1 stopinj nad
ničlo, barometer je kazal pri 10.6 sto-
pinjah 734.5, reduciran na ničlo pa 733.1;
relativna vlaga 98; vreme je tiho in obla-
čno. Od včeraj na danes je padlo 18 mm
padavine.

Daruite knjige za knjižno akcijo!

Grajski kino. Od sobote, dne 22. apri-
la »V žaru puste«, zopet krasen, ve-
sel film, ki bo vsakogar očaral. Wolf Al-
bach Retty, Rose Barsony in Tibor von
Halmay igrajo glavne vloge. »V žaru pu-
ste« je temperamentna opereta, polna ki-
peče mladosti in ljubezni mladega luzar-
skega poročnika do lepe mlade baronese.
Pusta, čardaš, cigani, mladi, lepi, tempe-
ramentni ljudje, ljubezen, ples in godba,
izboren humor in mnogo smeha, kipeča
mladost in kavalirstvo, to je vefilm »V
žaru puste«.

Kino Union. Do vključno srede, dne
26. aprila se predvaja »F. P. 1 ne od-
govarja«. Grandiozno milijonsko remek-
delo, ki je režijsko in tehnično na višku,
prikazuje povsem nekaj novega in pre-
kaša vse dosedaj videno v filmu: plava-
joči umetni okoliščina iz stekla in jekla. Film
je s svojo senzacionalno napeto vsebino
presenetil ves svet in dosegel povsod
največji uspeh. V glavnih vlogah Hans
Albers, Sibylle Schmitz, Paul Hartmann,
Peter Lorre. Radi velikega zanimanja za
ta film, se naproša občinstvo, da si pre-
skrbi vstopnice vnaprej! Prihodnji spo-
red izvrstna veseloigra »Plavi sen«, ve-
lika ljudska igra z Liliano Harveyevno,
William Fritschem, William Forstom in
Paulom Hörbigerjem.

Da osvežite kri, pijte nekaj dni zapo-
redoma zjutraj čašo naravne »Franz Jo-
sefove« grenčice.

Narodno gledališče

REPERTOAR:

Sobota, 22. aprila ob 20. uri: »Grofica
Marica«, gostovanje ge. Marice Lube-
jeve. Znižane cene. Zadnja glasbena
predstava na bloke.

Nedelja, 23. aprila ob 20. uri »Se li raz-
umemo?«. Poslednjič v sezoni. Zniža-
ne cene.

Ponedeljek, 4. aprila, Zaprt.

Torek, 25. aprila ob 20. uri »Človeko-
ljubci«. Red C.

**Prihodnja in obenem predzadnja leto-
šnja dramska premiera** bo v torek 25. t.
m. Uprizorili bodo v režiji g. Jožeta Ko-
viča zelo zanimivo in napeto dramo slav-
nega nemškega pesnika in pisatelja Ri-
charda Dehmela »Človekoljubci«. To de-
lo, ki se odlikuje zlasti po zelo jasno gra-
jeni dramski konstrukciji, je doseglo na
največjih odrih izredno močan uspeh ter
se doslej v slovenskem jeziku še ni igra-
lo. Zasedba: gdč. Kraljeva in gg. Skr-
binšek, Furijan, P. Kovič, Gorinšek, J.
Kovič, Tovornik in Grom.

Trdovratno zapeko, katar debelega
črevesa, napetost želodčne motnje, za-
stajanje krvi, nedelavnost jeter, zlato ži-
lo, bolečine v kolkih, odpravimo z upo-
rabo naravne »Franz Josefove« grenč-
ce, če jo izpijemo zjutraj in zvečer ma-
lo čašico. Zdravniki strokovne veličine
izpričujejo, da učinkuje »Franz Josefova«
grenčica celo pri zdržljivem črevesu
brez bolečin. »Franz Josefova« grenčica
se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in
specerijskih trgovinah.

**Krščanska ženska zveza za Maribor in
okolico** priredi 4. junija veliko dobrodel-
no tombolo za postavitev »Doma reve-
žev«, ki se namerava zgraditi v Maribo-
ru za obubožane in dela nezmožne dru-
žine in poedince. Obračamo se na slav-
no občinstvo, da to človekoljubno akcijo
podpira ter prispeva bodisi v denarju bo-
disi v blagu. Dovolili si bomo poslati v
kratkem naše pooblaščenice odborice, da
prevzamejo Vašo nam blagohotno na-
menjeno podporo. Odbor.

Trajni kodri, ne dražil, a kakovostno
delo. Mareš, Gosposka ulica 15.

Sejem za prašiče. Na sejem 21. t. m.
so pripeljali 119 prašičev. Kupčija je bi-
la srednja in je bilo prodanih 81. Cene
so bile naslednje: mladi prašiči 5 do 9
tednov stari 125 do 170 Din, 3 do 10 me-
secev stari 230—580 Din, in leto stari
750 do 950 Din; kilogram žive teže 7.50
do 8 Din, mrtve pa 10.50 do 12 Din ki-
logram.

Nesreča ali zločin. Počvinčane in vsi
soseseke je včeraj dopoldne razburila ne-
navadna najdba mrtveca. Ko je gostilni-
čar Korenjak v Podvincih pri Ptujju za-
jemal vodo iz svojega vodnjaka, je z
vedrico dvignil iz globine razpadajoče
truplo, v katerem so po obleki spoznali
ljudje Petrovičevega sina iz vasi, ki je
bil pred mesecem izginil brez sledu. Za-
devo o zagonečni in tragični smrti mla-
dega fanta preiskujejo sedaj orožniki.
Doslej še ni jasno, ali je mladenič po ne-
sreči padel v vodnjak, ali pa je bil žrtev
zločina.

Krvava tragedija v pohorski vasi. Kr-
vava in žalostna je kronika zadnjih dni.
Nov žalosten dogodek se je pripetil pred-
včerajšnjim v zakotni vasi pri Sv. Jer-
neju na Pohorju, ki je vznemiril vse tam-
kajšnje ljudstvo. Med posestnikom Ribi-
čem in njegovim najemnikom Antonom
Valantom je bilo zadnje čase radi malen-
kostnega zneska, ki ga je dolgoval Va-
lant svojemu gospodarju, zelo napeto
razmerje. Ko pa je na velikonočni pone-
deljek Ribičeva žena zarubila Valantu
neke hlače, ga je to spravilo iz ravno-
težja. V hudem prepiru z njo je vzel lov-
sko puško, rameril jo na gospodinjino in
sprožil... Ribičeva se je zgrudila mrt-
va na tla, Valant pa je vrzel puško na
ramo in pobegnil. Orožniki ga doslej še
niso izsledili.

Tekmovanje za nogometno prvenstvo Dravske banovine

V nedeljo, dne 23. aprila ob 16. uri na igrišču ISSK Maribora v Ljudskem vrtu

SK Zelezničar : SK Rapid

Ob vsakem vremenu

Ob vsakem vremenu

Ustanovitev Zveze ribarskih društev za dravsko banovino

OBČNI ZBOR V CELJU. UREDITEV ZVEZE IN NJENE TEŽNJE. ČLANI PR-VEGA ODBORA.

V sredo, dne 19. t. m. od 21.30 do 24. ure je bil v hotelu »Hubertus« v Celju ustanovni občni zbor Zveze ribarskih društev za dravsko banovino. Občni zbor je otvoril predsednik celjskega društva dr. Josip Kotnik ter pozdravil ustanovitelja zveze, narodnega poslanca g. Rasta Pustoslemška in zastopnike ribarskih društev iz Ljubljane, Maribora, Novega mesta in Celja. Predsedstvo zbora je nato prevzel poslanec g. Pustoslemšek kot predsednik ljubljanskega društva. V svojem poročilu je omenil, da je banska uprava odobrila pravila zveze. Njen namen je, da krepko zastopa interese ribarskih organizacij v dravski banovini ter da čim bolj dvigne ribarski sport in mu pripomore do prave veljave. Občni zbor je soglasno sprejel nova pravila.

Z občnega zbora je bila poslana brzojavka ministru za poljedelstvo g. J. Demetroviću. Posebna deputacija zveze je po osebnem zgledu pri banu g. dr. Maršiču, podbanu g. dr. Pirkmajerju in načelniku kmetijskega oddelka g. inž. Zidaniču, jim razložila namen in cilje zveze in jih prosila za naklonjenost.

Sedila je volitev odbora zveze. Na predlog predsednika mariborskega društva g. prof. Cotiča je bil soglasno in z živahnim odobravanjem izvoljen za predsednika zveze narodni poslanec g. Rasto Pustoslemšek. Za tajnika je bil izvoljen g. Vladimir Kapus, za blagajničarke pa g. Minka Pehaničeva, oba iz Ljubljane. Ostali odbor tvorijo naslednji gg.: za Ljubljano Alojz Sulgaj, Ivan Bogataj in Karol Sircelj (namestniki: Ivan Kopač, Franc Majcen in Egon Tancig), za Celje Josip Kotnik, Bogomir Zdolšek in Anton Zorko (namestniki: Fran Turnšek,

Ivan Stanič in dr. Stane Vrhovec), za Maribor pa prof. Viktor Cotič, Božidar Gajšek in dr. Herman Kraus (namestniki: dr. Janko Drnovšek, dr. Ignac Fludernik in Jernej Žmavc). Pregledovalca računov sta gg. Ferdinand Grajner iz Maribora in Karol Pajk iz Celja. Prvi podpredsednik, ki ga bo izvolil odbor, bo v Ljubljani, drugi v Mariboru in tretji v Celju.

Kot članarino zveze bo plačalo vsako ribarsko društvo za vsakega rednega člana na leto 5 Din. Članarino je treba poravnati v prvem četrtletju vsakega leta. Redni občni zbor zveze bo prihodnje leto v Ljubljani, leta 1935. pa v Mariboru, ko bo mariborsko ribarsko društvo slavilo svojo 25letnico.

Pri slučajnostih se je razvila obširna debata o raznih organizacijskih in strokovnih zadevah, v katero so posegli gg. Pustoslemšek, prof. Cotič, dr. Kavčič, dr. Kotnik, dr. Vrhovec, Zorko, Sulgaj, Bogataj, Kapus in Gajšek. Glede razmerja ribarskih organizacij do »Lovca« je bilo sklenjeno, da zveza v prihodnjem letu ne bo izdajala lastnega glasila, marveč je odbor pooblaščen, da stopi glede objavljanja ribarskih člankov in notic v pogajanja s Slovenskim lovskim društvom in »Ribarskim listom« v Sarajevu za prikladen aranžma. Na prihodnjem občnem zboru bodo stavljeni v tej zadevi konkretni predlogi. Naglašala se je nujna potreba razdelitve ribarskih revirjev. Novi ribarski zakon bo predložen narodni skupščini poleti ali jeseni. Ker se dogajajo številni primeri, da oblasti mogo premalo postopajo z ribjimi tatovi, bo storila zveza primerne korake pri banški upravi in pri višjem državnem tožilstvu v Ljubljani.

Žrtve ženskega satanizma

Dramatična razprava pred velikim kazenskim senatom. Matj je nahujskala lastnega sina, nečaka in bratranca, da so zaklali njenega ljubimca in vrgli truplo v Muro.

Točno ob napovedani uri je danes dopoldne zavzel kazenski senat petorice svojih mesta v veliki razpravni dvorani 1. nadstropju tukajšnjega okrožnega sodišča. Takoj nato sta jetniška paznika prignala v dvorano vklejane štiri obtožence, 19-letnega Ignaca Čizmašija, 23-letnega Štefana Vučka, 21-letnega Josipa Vučka in 46-letno Verono Čizmašijo. Vsi obtoženci so iz Gornje Bistrice v Prekmurju in jim očita obtožnica, da so v noči na 25. oktobra lanskega leta dogovorno usmrtili 35-letnega delavca Ivana Čizmašija ter po umoru vrgli njegovo truplo v Muro.

Polna dramatičnih prizorov je bila današnja dopoldanska razprava. Pred sodniki je stal poleg matere lastni sin, njen nečak in lastni bratranec. Predmet obtožbe je bil strahovit umor, za katerega je izdelala načrt ženska, ki se je naveličala ljubezni svojega ljubimca in nahujskala lastnega sina in svoja dva ožja sorodnika, da so izvršili ta peklenški načrt.

Današnji soobtoženki Veroni je svetovna vojna pobrala moža, ko je bila v najlepših letih. Imela je v Gornji Bistrici v Prekmurju majhno posestvo s pol orala zemlje. Nekaj let po smrti svojega moža je Verona sama gospodarila na posestvu s svojim nedoletnim sinom Ignacem in dosledno zavračala snubce, ki so trkali na njena vrata. Bilo je nekako pred osmimi leti, ko se je oglasil pri njej njen daljni sorodnik Ivan Čizmašija, ki je že delj časa na tistem gojili ljubezen do Verone in do njene zemlje. Ivan je zmagal in Verona, ponosna vdova, je padla. Odlej je zahajal stalno k njej in se tam popolnoma udomačil. Pomagal ji je pri delu doma in na polju. Ljudje so že šušljali o njuni poroki, ki pa jo je preprečila usoda, ki je zalezovala Ivana. Ivan je namreč v nekem prepiru avgusta leta 1930. ubil lastnega brata Ladislava in bil radi uboja obsojen na 1 leto in pol težke ječe.

Ko je Ivan presedel kazen v mariborski kaznilnici, se je ohladila ljubezen Veronina. V svojem srcu je sklenila, da

ga takoj prvi dan požene od hiše, ko bo prišel iz ječe. Sklenjeno, storjeno. Ko je Ivan presedel kazen, ga Verona ni več pogledala. Ker pa je živel v njeni neposredni bližini in jo je stalno nadlegoval, se je dala preprostiti in mu dovolila, da je smel zahajati zopet k njej. Ni pa bila z njim več tako prijazna. To je bilo povod, da se je Ivan večkrat napil, in ko je prišel pijan k njej, jo je pretepal in zmerjal. Grdo je ravnal ob takih prilikah tudi z njenim sinom Ignacem. Zgodilo se je nekega večera, da je obema pretil s smrtjo. V teh trenutkih pa je Verona skovala načrt, po katerem se je hotela za vsako ceno iznebiti svojega nasilnega ljubimca.

Koncem meseca oktobra lanskega leta je Ivan Čizmašija nenadoma in brez sledu izginil iz domače vasi. Orožniki so ga zaman iskali vsepovsod. Niti Verona niti kdo drugi ni vedel o njem ničesar povedati.

Nekega dne v letošnjem januarju pa je Mura naplavila obizu Murskega središča neznano moško truplo. O najdbi je bilo obveščeno čakovsko sodišče, ki je poslalo tja sodno komisijo. Pri raztelesenju je komisija ugotovila, da je imel pokojni 25 ran na vsem životu. Razbito je imel tudi levo stran lobanje in prerezano prsno kost. Poškodba na glavi je bila prizadejana s silnim udarcem. Nadalje je komisija ugotovila, da je bil nesrečno usmrčen v spanju, nato pa oblečen in vržen v Muro. V hlačenem žepu so našli pri njem žepni robec in vžigalnik z napisom: Štefan Kihar in Mariška, Melinci.

Ker je bil na vžigalniku imenovan kraj Melinci, so bili orožniki, ki so vodili preiskavo, mnenja, da mora biti nesrečno najbrže doma kje iz okolice Beltincev. Po kratkih poizvedbah se jim je posrečilo ugotoviti, da je bil umorjeni Ivan Čizmašija iz Gornje Bistrice, ki je pred meseci izginil brez sledu. Na podlagi te ugotovitve in pa na podlagi ljudskih govoric so se nekega dne kmalu nato oglašili orožniki pri Veroni.

Verona je orožnikom priznala, da je imela z Ivanom razmerje, odločno pa je zanikala, da bi ji bilo kaj znanega o njegovi tragični smrti. Zaslišan je bil tudi njen sin, ki je izprva vse tajil, nato pa po daljšem oklevanju izpovedal, da je bil pokojni ubit 25. oktobra l. l. Dejal je, da je prišel Ivan kritičnega večera k njegovi materi ter jo začel psovati in pretepati, da sta morala náposled oba pobegniti. Na begu je Ignac srečal materinega bratranca Josipa Vučka, katerega mu je povedal, kaj se je zgodilo doma in ga naprosil, naj gre z njim ter mu naj pomaga. Ko sta prišla domov, je Ivan ležal v materini postelji, a ko ju je zagledal, je skočil pokonci v sami srajci ter ju nameraval napasti. On in Jože pa sta se mu postavila v bran, ga pobila s koli na tla in ga ležečega obdelala z noži. Nato sta ga oblekla, ga zanesla do Mure in vrgla v vodo.

Radi Ignacove izpovedbe je bil zaslišan tudi Jože Vučko, ki je priznal še vse več. Priznal je, da je pri umoru pomagal tudi Štefan Vučko in da so se najprej v šupi napili žganja, ki ga je bil prinesel Ignac ter nato pijani vdrli v sobo, kjer je spal pokojnik. Oboroženi so bili s koli in noži. Spečega so pričeli zbadati in tolči. Ker se ni več gibal, so ga potegnili iz postelje na tla ter ga na tleh še naprej tolkli s koli po glavi, nato ga pa oblekli in odnesli v reko Muro. Zaslišan je bil nato tudi še Štefan Vučko, ki je vse priznal in povedal tudi to, da je prvi udaril pokojnega Ivana Jože in da so v Muro pometali tudi kole in nože, ki so bili krvavi. Vsi trije pa so orožnikom odločno zanikali, da bi o umoru kaj vedela Ignacova mati Verona in da jim tudi ni znano, kdo je odstranil v sobi sledove krvi.

Radi teh priznanj so odgnali orožniki Ignaca, Jožeta in Štefana v zapore mariborskega sodišča. Pred preiskovalnim sodnikom so vsi trije vztrajali pri svojih prvotnih izpovedbah. Nepričakovano pa so nastali v preiskavi novi momenti. Ko je preiskovalni sodnik zasliševal Štefana, je ta izjavil, da hoče povedati resnico. Tudi je k momentom bistva mnogo pripomoglo pismo, ki so ga našli pri Štefanu, ki je bilo namenjeno Veroni. V tem pismu so jo namreč vsi trije osumilenci prosili, naj bi plačala zanje sveto mašo, ker veliko trpe. Pisali so tudi, da ne sme na sodišču priznati, da je vedela za dejanje in naj navede le hudobije pokojnega Ivana. Ta okolnost v zvezi z nadaljnjimi izpovedbami obdolžencev je spravila v preiskovalni zapor tudi Verono, ki je bila obtožena sokrivde.

Težavno je bilo delo preiskovalnega sodnika, ker je Verona trdovratno tajila vsako krivdo, dočim sta njen nečak in bratranec govorila verjetno resnico. Prav tako pa si je tudi sir. Ignac na vse načine prizadeval razbremeniti mater in je do zadnjega vztrajal pri tem, da je kritičnega večera Ivan grozil materi in nje-mu s smrtjo, zaradi česar sta morala pobegniti iz hiše. Trdil je, da mati ni ničesar vedela o umoru Ivana. Pod pezo težkih priznanj Štefana in Jožeta Vučka pa se je toliko vdal in priznal, da so vsi trije, on, Štefan in Jože že teden dni pred umorom kovali zločinski načrt in da je bila navzoča pri skrivnostnih pogovorih tudi njegova mati Verona.

Mladí morilci so pri nadaljnjih zasliševanjih skušali valiti glavno krivdo drug na drugega. Ignac je navajal, da je prvi udaril Ivana s kolom po glavi Štefan, dočim je Štefan zatrjeval, da se ga je prvi lotil Jože, ki ga je s kolom dvakrat udaril po glavi, on in Ignac pa sta ga zbadala z noži. Štefan je tudi dramatično opisal ves dogodek in dejal, da je slišal, kako je žrtev zastokala v smrtnih bolečinah, ko jo je Jože za noge potegnil iz postelje. Tudi je priznal, da je napisal pismo svoji teti Veroni, ki ji ga je nameraval vtihotapiti v preiskovalnem zaporu, z namenom, da bi se zagovarjala, kakor so se dogovorili.

Usodno za Verono pa je bilo zadnje Jožetovo priznanje. Nekaj dni pred umorom je namreč Verona poklicala Jožeta k sebi in mu podrobno razkrila svoj satanski načrt. Dejala mu je, da se je s svojim sinom in nečakom Štefanom že domenila ter ga vprašala, če bi bil pripravljen pomagati, ker morajo Ivana ob prvi priliki spraviti na drugi svet. Ker se je obotavljala, mu je ponudila nagrado v denariu. In Jože je obljubil, da bo pomagal. Še kritičnega popoldne so se se-

stali trije mladi zarotniki, ki so bili pod Veroninim vplivom pripravljeni preliti Ivanovo kri. Verona je vedela, da bo prišel zvečer Ivan pijan domov, ker ga je srečala že popoldne, ko je bil židane volje. Zato so se natančno pogovorili in ga obsodili na smrt. Ivan je tistega večera, nič hudega sluteč, zadnjič prestopil prag Veronine domačije...

Na podlagi sinovih, nečakovih in bratrančevih izpovedb se je končno vdala tudi Verona. Priznala je, da je sama skovala peklenški načrt, za katerega je pridobila lastnega sina, nečaka in bratranca, in da je bratranca, ker se je nekoliko obotavljala, obljubila celo denarno nagrado. Tudi je priznala, da je bila takrat, ko so fantje ubijali njenega ljubimca Ivana, skrita na sosedovem dvorišču za kopicu slame in da je slišala zamolke udarce iz hiše, kjer je na njeni postelji spal Ivan. Priznala je, da je videla, kako so fantje vlekli žrtev k Muri in da je sama očistila pod in steno, ki je bila obrizgana z Ivanovo krvjo, s krvjo človeka, ki jo je ljubil radi njenega oralnega zemlje.

Današnja razprava je bila tajna. Vsi obtoženci so odkrito in skesano priznali svoje dejanje. Ves čas obravnave so se vsi štirje glasno jokali. Zaslišanih je bilo deset prič, ki so vse izpovedale, da je bil umorjeni Ivan Čizmašija grozen nasilnež, katerega se je bala vsa vas. Državni pravdnik g. dr. Hojnik je v obtožbi zahteval za vse štiri obtožence najstrožjo kazen, ki jo predvideva zakon in ki naj bi spametovala zlasti prekmursko ljudstvo, ki kaj rado samo sodi. V obrambnem govoru pa je odvetnik g. dr. Šnuderl slikal umorjenega Čizmašija kot manjvrednega človeka, ki je prelil celo kri lastnega brata. Predočil je seratu veliko trpljenje Verone in nerazsodnost ostalih treh soobtožencev ter predlagal milo kazen.

Senat je pri posvetovanju upošteval vse navedene okoliščine in obsodil Ignaca Čizmašija na 7 let težke ječe, Štefana Vučka na 10 let težke ječe in trajno izgubo častnih državljskih pravic, Jožeta Vučka na 7 let težke ječe, Verono Čizmašijo pa na 10 let težke ječe in trajno izgubo častnih državljskih pravic. Joka je so vsi obtoženci sprejeli pravično kazen.

Razpravo je vodil okrožni sodnik g. Lenart, prisedniki pa so bili okrožni sodniki gg. dr. Tombak, Zemljčič, dr. Kotnik in dr. Kovča.

Ptuj

Občinski svet v Ptuj je imel 20. t. m. sejo. Med drugim je bila odobrena bilanca mestnega gospodarstva. Nekatere osebe so bile sprejete v domovinsko zvezo. Na dnevnem redu je bilo tudi posvetovanje o usodi mestnega avtobusnega podjetja, ki ni rentabilno. Do končnega sklepa še ni prišlo, vendar je verjetno, da se likvidira in opusti. Odločitev o tem pa de na eni prihodnjih sej. Dva občinska odbornika, in sicer Franc Rozman in Martin Vrabl se na lastno prošnjo razrešita odborniškega mesta v občinskem svetu, na njuno mesto pa je banska uprava že imenovala Ivana Vincekoviča in Dragotina Korena.

Poljčane

Domovinstvo. Na zadnji seji občinskega sveta je bila na podlagi desetletnega bivanja v Poljčanah priznana domovinska pravica občinskemu tajniku g. Mihelu Pepelnaku.

Izredni občni zbor Strelske družine. Zaradi neklih nesoglasij v odboru bo jutri 23. t. m. ob 16. uri v pekelski šoli izreden občni zbor tukajšnje strelske družine. Ker se bo volil tudi nov odbor, nihče ne manjka!

Dve igri v Studenicih. Studeničani uprizore jutri v nedeljo ob 16. uri v šoli igri »Pogodba« in »Mutasti Muzikant«. Čisti dobiček se porabi za uboge šolske otroke.

Most med Jugoslavijo in Romunijo. — Med Jugoslavijo in Romunijo se bo čez Donavo pri Turn Severinu zgradil projektiran most. Nameravan projekt je odobril tudi že romunski ministrski svet na svoji zadnji seji.

SIRITE »VEČERNIK!«

Sokolstvo

Trideset let ljutomerskega Sokola

Pripravljalna dela za veliki sokolski tabor v Ljutomeru, nad katerim je prevzel pokroviteljstvo naš kralj.

Letos poteka trideseto leto, odkar je bilo v Ljutomeru ustanovljeno Sokolsko društvo, ki je najstarejše v mariborski župi. Pred tridesetimi leti je bilo, ko je osvobodilni duh Sokola mogočno razprostrl svoja krila nad jugoslovansko zemljo. Pred tridesetimi leti je bilo, ko si je spletel sivi sokol svoje gnezdo v metropoli solčnih in vinorodnih, po vsem svetu slovečih Slovenskih goric in Prlekije. Zamisel velikega Tyrša o osvoboditvi in združitvi Slovanov, prenešana s češke zemlje na jug, je bujno poglala korenine tudi v slovenjgoriški zemlji.

Zdravnik dr. Karl Chlopek, rodом Čeh, je zbral takrat okrog sebe nekaj Ljutomerčanov in fantov z Murskega polja, katerih vera v zmago pravice je bila dovolj močna, da so se spustili v boj s takratnim nemškimi življenjem. Po daljših posvetovanjih so ustanovili »Murskega Sokola« kot protitež nemškemu valovju, ki je butalo že ob pobočja Slovenskih goric. Mlado društvo je šlo marljivo na delo in je budilo narodno zavest v Ljutomeru in vseh okoli. Sokolski javni nastopi v Ljutomeru so bili pred vojno, pa tudi po vojni, manifestacije, katerih se je redno udeleževalo vse tamkajšnje prebivalstvo. Vsak sokolski nastop je bil resničen tabor, katerega goreča grnada navdušenja in sokolske vere je oznanjevala sovragu in prijatelju, da se budi Slovan. Rdeče srajce, sokolje pero in visoki škornji po češkem vzorcu, to je bil prvi kroj mlade, majhne, toda čvrste sokolske vojske v tistih temnih dnevih suženjstva.

Plamen sokolskega ognja v prleški metropoli je švigal tako visoko, da ga je preko vrhov in preko meje zagledal sivi sokol bratskega Podravja in Zagorja, ki si je leto prej v Varaždinu bil spletel svoje gnezdo. Vsako leto sta pohitela drug k drugemu, da se v medsebojnem objemu okrepita ter dokažeta, da sta brata, ki ju ne more ločiti deroča Drava, ker jo spaja most bratske ljubezni, ki jo ogreva ena kri. Čeprav so ob takih prilikah avstrijskoogrski mogotci zapirali dravski most murskemu in varaždinskemu Sokolu, vendar medsebojnih stikov niso mogli preprečiti, kakor tudi niso mogli raztrgati medsebojnih vezi, čeprav so se trudili na vso moč.

Plamen sokolskega ognja v sruu Slovenskih goric je zagledal tudi veliki jugoslovanski prerok vladika Josip Juraj Strossmayer iz daljnega Djakova, ki je ob ustanovitvi poslal občenemu zboru pozdravne čestitke. S ponosom je društvo izvolilo vladiko, borca za narodne pravice, za svojega prvega častnega člana. Vzajemno sodelovanje z varaždinskim Sokolom ter ponovno priznanje Strossmayerja je dajalo Sokolu v Ljutomeru vedno čisti jugoslovanski pravec. Koliko navdušenja je bilo med članstvom ljutomerskega društva, je najboljši dokaz to, da je društvo že leta 1910. razvilo svoj društveni prapor.

Prišla pa je leta 1914. vojna furija. Živo vero v zmago je spremljalo članstvo v duhu srbski narod na njegovi težki poti. Društvo je bilo razpuščeno. Članstvo so preganjali. Strota br. Joško Rajh je moral v graške zapore kot veleizdajnik, ker je zvest svojim sokolskim idealom takrat izjavil, da ne bo streljal Srbov. Prav tako pa je tudi takratni društveni načelnik br. Jože Velnar kot vojni ujetnik vstopil v Rusiji v jugoslovanski dobrovoljni korpus.

Leta 1918. se je končalo svetovno klanje. Uresničilo se je vse ono, za kar so se borili desetletja tisoči najboljših, in o čemer so sanjale dolga leta cele generacije. Pravica po brezprimernih žrtvah je zmagala nad nasiljem. Morje krvi, jezero solz in gore kosti tvorijo zibelko rojstva naše velike in lepe domovine. Leta 1920. je članstvo ljutomerskega Sokola korporativno pozdravilo svojega narodnega kralja ob priliki njegovega obiska v Mariboru. Sokolskemu poletu je bila od tedaj na stečaj odprta pot. Ljutomerski Sokol je prvi dvignil svoja krila in poletel na novosadski tabor, kjer se je prekrstil »Murski Sokol« v sedanje »Sokolsko društvo Ljutomer«.

Prekrščeno društvo je šlo z vso vnemo na delo. Že leta 1921. so bila z njegovo pomočjo ustanovljena društva v Gornji Radgoni, v Križevcih na Murskem polju, v Murski Soboti in v Šafarskem v Medmurju. Tako je torej ljutomerski Sokol spletel nova gnezda sokolskemu rodu ob meji dveh držav. Od leta do leta pa se je krepilo društvo samo. Velik razmah je zahteval, da si zgradi lastno stireho. S požrtvovalnostjo in ljubeznijo, ki ima

malo primerov, si je društvo že v letih 1924. do 1926. postavilo svoj ponosni Sokolski dom in je v pročelje dvorane vzdalo zemljo, namočeno s krvjo tragično preminulega starostja br. Joška Rajha.

Ko je imelo društvo svojo lastno stireho, je pričelo takoj sistematično delo na vseh področjih narodne prosvete. Nabavilo in opremilo si je moderen gledališki oder, ustanovilo dramski, pevski orkestralni in lutkovni odsek. Uredilo si je tudi letno telovadišče in ga opremilo z vsem potrebnim. Vsi društveni odseki razvijajo največjo aktivnost, kar je razvidno iz števila članstva, naraščaja in dece, ki je prekoračilo že število 500. V treh telovadnicah vadi telo in duha 14 telovadnih oddelkov.

Leta 1928. je pomagalo pri ustanovitvi društva pri Sv. Juriju ob Ščavnici in v Veržetu, leta 1931. pa je v svojem okvi-

ru ustanovilo tri sokolske čete, in sicer pri Sv. Duhu na Stari gori, pri Mali Nedelji in na Cvenu. V ljutomerskem okrožju je sedaj deset društev in čet.

Da bi čim slovesneje praznovalo svoj jubilej, je društvo sklenilo prirediti 11. junija ob tridesetletnici veliko svečanost. Ob tej priliki bo na predvečer bakljada in slavnostna akademija, v nedeljo pa bo javna svečanost in nastop, združen z delnim župnim zletom. Pri tej priliki bo društvo razvilo tudi praporce svojim trem sokolskim četam. Pokroviteljstvo nad vsemi jubilejnimi prireditvami pa je prevzel naš kralj. To priliko bo izkoristilo društvo, da bo združilo vse ljudstvo Murskega polja, Slovenskih goric, Prekmurja in Medmurja, da dokaže na zgodovinskih tleh nekdanje Panonije svojo moč kot najsevernejša obrambna postojanka naše države!

Skavtizem

Pri glavni upravi v Beogradu so kar naenkrat začeli smatrati tudi delo planink za potrebno; ustanovil se je odbor 4 članic, ki naj pomaga s. načelnici. V tem odboru je tudi žena zvezinega starešine ga. Andjelka Ivaničeva in kot mednarodna komisarka ga. Todorovičeva. Upati je, da se bo na ta način zanimanje za pokret planink dvignilo tudi v južnih krajih naše države in še povsod drugje, kjer gledajo tako malenkostno emancipirane planinke, kakor so pri nas, postrani ter jih v njihovem delu in stremljenju, če le mogoče, ovirajo.

Ravnatelj srednjih šol si o koristi in pomenu skavtizma in skavtske organizacije vključ vsemu prizadevanju niso na jasnem. V izogib neljubim posledicam, ki jih gg. ravnateljji morejo izvajati na svoje dijake-skavte, je prosvetno ministrstvo znova priporočilo našo organizacijo vsem svojim šolam. Ministrstvo za telesno vzgojo pa je pregledalo »Skavtski glasnik« in ga preko prosvetnega ministrstva priporočilo dijakom naših šol v branje in nakup.

»Zlatiborski skavt« se imenuje novi skavtski list, ki ga je začel izdajati steg skavtov v Užicah. Če se bo novi konkurent »Skavtskega glasnika« obnesel, bomo še videli. Zaenkrat še ni pokazal ničesar posebnega.

Pripravljalni odbor za jamboree je izdal propagandne markice in plakate, da z njimi opozori na ta veliki skavtski dogodek čim več ljudi. — Če pa bodo s tem dosegli večjo udeležbo s strani Jugoslovancev, za sedaj še ne vemo.

Dve četi poljskih skavtov bosta letos taborili v Jugoslaviji, najbrže na otoku Rabu. Prvotno so nameravali taboriti skupno z Ljubljanci ob Bohinjskem jezeru.

Tudi Čehi se živahno zanimajo za jugoslovanske kraje. Vsako leto tabori po ena četa pri Kotoru, letos pa so hoteli tudi v severno Dalmacijo, pa jih bo jamboree zvalil k Madžarom.

Smrt Piccardovega očeta.

V Lozani je umrl v 93. letu starosti oče atmosferskega raziskovalca Julesa Piccarda. Pokojnik je bil 40 let profesor na baselskem vseučilišču in je dosegel s svojim znanstvenim delovanjem v kemiji veliko popularnost ne le v švicarskih znanstvenih krogih, temveč v vseh Evropi.

Grobovi iz dobe preseljevanja narodov.

Na otoku Gotlandu so bili najdeni grobovi, ki izvirajo iz dobe preseljevanja narodov. Strokovnjaki trdijo, da so ta najdišča velikanskega pomena za znanstvena raziskovanja. V moških grobovih so bili najdeni meči, v nekaterih celo po dva, dalje osti kopij, ščiti in strelice. V ženskih grobovih pa je bil najden raznovrsten dragocen lišp, večinoma bronast.

Poroka med plesom.

V ameriški zvezni državi Texas je bil pred dnevi zopet postavljen pravi stodstotni ameriški rekord. Neki mladi nori zaljubljeni parček se je dal poročiti med najživahnejšim plesnim turnirjem. Sodnik, ki je imel nalogo opraviti civilno poroko, je moral slediti novoporočencema v plesnem koraku tanga in ju poročiti ob zvokih zamamne plesne godbe.

Arkadij Averčenko:

Zaklad

Tuguhov je dejal svojemu znanu, mlademu možu Bučkovu:

»Zakaj nas vendar nikoli ne obiščete? Seznanil bi Vas s svojo ženo! Moja žena je krasna, mlada in ljubka. Pridite k čaju, predstavil Vas bom njej. Pridite vendar: ona poje, igra...«

»Kako neumni so vendar možje,« je mislil Bučkov ter pomilovalno gledal Tuguhova. Nato je glasno rekel:

»Lepo, bom prišel!«
»Hvala! Žena je kot Venera.«
»Ampak, tak norec!« je mislil Bučkov. Potem pa dejal:

»Hvala! Jutri pridem k Vam!«

Bučkov je sedel pri Tuguhovih in motril bele ročice Jelene Ivanovne kot kak estef. Jelena Ivanovna je pripravila mizo.

»Krasna žena!« si je dejal zadovoljivo.

»Da,« je rekel Tuguhov, kot bi kdo njegove misli uganil. »Moja žena je resničen zaklad. Ravno moram oditi v banko in žal mi je, da jo moram pustiti samo. Alenuška, ljubček moj, ali se ne boš dolgočasila? Sicer pa je tu moj prijatelj, ki Te bo zabaval. Viktor Viktorovič, zabavajte jo!«

»Z veseljem!« je s trepetajočim glasom izrekel Bučkov.

»Dospem okoli polnoči domov. Prej me ne pričakujte. Na svidenje, zaklad moj! Na svidenje, mladi prijatelj!«

Minula sta tedna. Zopet je sedel Bučkov pri Tuguhovih v elegantni sprejemni sobi; pri klavirju je sedela Jelena Ivanovna, poleg nje Bučkov, mož pa je hodil po sobi gori in dol. Slednji se je kdaj pa kdaj približal paru, ki je sedel

ob klavirju in se mu odmikal proti nasprotnemu koncu urejene sobe. Temu primeren je bil tudi pogovor med Jeleno in Bučkovim; monoton in čuden.

Deja je: »Zakaj Te vendar tri dni ni bilo k nam, Ti, aa?... Tako sem si Te zaželela!«

V tem trenutku se oglase koraki njene moža in ona je takoj spremenila pogovor: »Da, na posetvju, koder sem živela, je bilo veliko jagod. Naravnost s strastjo sem jih rada jedla...«

Koraki so se oddaljili.

»... Obžalujem Te... Tako hrepenim po Tvojih poljubih, tako je bilo pusto... (koraki)... hm... Ves dan sem presedela s svojo sestro med grmičjem in sladkosnedno... mogoče imaš kako drugo ljubico; Ti, jaz sem ljubosumna... nisem mogla gledati, da je imela sestra več jagod, zato sem mnogokrat kričala... Ti, če izvem, da imaš kako drugo, potem dobiš solno kislino v obraz... Veste, jagodni sok je izredno dober za čaj...«

Tak je bil pogovor, dokler ni prišel Bučkov.

»S kom naj Te vendar zamenjam, moj zaklad, moja golobica... da, kaniček je krasno pel... Nekoč sem ga pozabil nakrmiti in... jutri pridem k Tebi, če tvoj mož odide z doma v ono presneto banko...«

»Tako, tako,« se je trpeče oglasilo za Bučkovim, »dobro ste izrabili moje zupanje, mladi mož. Lepo, pripravljen sem, da odidem... Sem popolnoma prost... Ne maram zaljubljenemu golobčku biti v zapreko...«

Jokaje se je vrgla žena k možu, tapala jo je nalahno potisnil od sebe in del:

»Nobenih objasnjevanj! Jasno mi je postalo! Grem! V daljini bom preživljal svojo dušno bol. Prosim, moč pošto naj

v hotel »Bristol« prinese!«

Mož je brž pospravil svoje stvari in sklonjeno odšel. Ivana Ivanovna je vzdihovala in se vrgla Bučkovu v naročje:

»Naj ga vrag vzame! Sedaj se bomo pa mi izživeli!«

»Oh, moj zaklad!«

Prešel je mesec, Bučkov je sedel v hotelu »Bristolu« pri Tuguhavu in mu zgrajajoče dejal:

»Vi ste naravnost prostaško ravnali z menoj?«

»Kako to?« je vprašal Tuguhov smeje.

»Odšel sem, da ne bi Vaše sreče motil...«

»Ne lažite! Vi ste se hoteli Vaše žene znebiti in ste jo kratkomašo ment podteknili in jaz, idiot, sem Vam šel na li-manice...«

»Ali niste zadovoljen?«

»Vrag naj vzame... zadovoljen. To sploh ženska ni, to je hudič! Zlobna, lažljiva in ljubosumna in tako neumna, da bi jo najraje ubil!«

»Ali Vi jo vendar sami zadosti poznate. Naredili ste iz mene pravega tepca...«

Tuguhov je lagodno sedel na divanu in se srečno smehljajal.

»Zapustiti se je pač ne more. Zagrozi s škandalom...«

»Poslušajte, Vi ste napram meni prostaško ravnali, ali jaz Vam vse odpustim, pozabil bom na to... dajte mi svet... kako naj se izmažem!«

»Izhod? Kdo Vam brani, da ne bi tako ravnali kot sem jaz naredil? Najdite kakkega spodobnega mladeža moža!«

»Kdo naj dobi takega idiota?«

»Našel sem ga... In zakaj idiot? Vi morate pač priznati, da napravljate naravnost odličan vtis. Žene razumejo to-le...«

»Ivan Fedesejevič, svetujte mi. Mo-goče veste za koga?«

»Hm! Zares z Vami sem ravnal prostaško, in Vi ste tudi dober človek. Poslušajte! Agronomov bo pravi... On zasleduje naš zaklad že od preteklega leta!«

»Agronomov? Hm... Mislite?«

V loži elegantne restavracije sta sedela Agronomov in Bučkov. Bučkov je potrepljal Agronomova po ramenu in goreče del:

»Poslušajte? Kod vendar hodite, da Vas ni nikjer moči videti? Pridite no, tako enkrat k nam. Živim sedaj z Jeleno Ivanovno. Krasna ženska, poje, igra, postave kot Venera... Pridite no na časno vprašala po Vas. Le pridite!«

»To je norec!« si je mislil Agronomov, sarkastično smehljaje se in gledaje Bučkova pomilovalno...

Nato je glasno rekel:

»Lepo. Jutri pridem...«

Prešel je mesec.

Agronomov je naletel v gledališču na svojega prijatelja Ivogina in veselo planil k njemu.

»Ah, kako prijetno srečanje! Morate mi dati besedo, da me boste obiskali. Sem takorekoč poročen z Jeleno Ivanovno. Moja nova žena je res krasna ženska. Pridite, Vas bom predstavil. Ljubka je, pametna, poje in postave je kot Venera!«

Ivogin se je od zanimanja obrnil.

»Dovolite, ali ni Ivana Ivanovna nekdanja žena Tuguhova?«

»Da, ali je to kaj takega!«

»Potem se ne trudite; bil sem prvi, ki je Tuguhova s to ženo osrečil.«
Tuguhov je molčal. Krog se je bil zaključil.

Sport

Mariborski smučarski klub polaga račune

USPEŠNO KLUBOVO DELOVANJE V PRETEKLEM POSLOVNEM LETU.

Kakor smo že v včerajšnji številki na kratko poročali, je imel »Mariborski smučarski klub« v četrtlet 20. t. m. v lovski dvorani hotela »Orel« svoj 3. redni letni občni zbor. Otvoril in vodil ga je zašlusni predsednik g. Bruno Parma. Uvodoma je pozdravil vse navzoče člane ter zastopnike oblasti in sorodnih društev, posebej mag. svetnika g. Rodoška v zastopstvu župana g. dr. Lipolda, g. inž. Jelenca za SPD Maribor in zadrugo »Ribniška koča«, g. dr. Orožna za SPD Ruše, g. dr. Tomiška za »Planinski vestnik«, g. dr. Šnuderla za »Zvezo za tujski promet« in g. I. Rogliča za Zimskosportno podzvezo in ISSK Maribor.

V svojem govoru je nato predsednik g. Parma orisal delovanje kluba v sportnem in tujskoprometnem oziru. S podporo marljivega članstva in z materielnimi pokrepitvami s strani oblasti in organizacij je klub tudi v pretekli sezoni zadostil svojemu namenu ter pokazal vidne uspehe napredka. Delo kluba je bilo osredotočeno v prireditvah tekem, tečajev, izletov in v razširjanju slovesa, ki ga uživa naše mesto s svojo bližnjo okolico kot sportno središče.

Poročilo agilne tajnice gđ. Ferencove je orisalo notranjo reorganizacijo kluba in ohranitev prestiža s strogo disciplino članstva. Klub se je predstavil v pretekli sezoni javnosti z ličnim propagandnim prospektom, katerega je razposlalo v preko 3000 izvodih v vse kraje naše države. Brošura je mnogo pripomogla k popularizaciji našega Pohorja in Kozjaka. Upošteva jo, da je propaganda važen faktor za povzdig tujkega prometa, se je te pridno posluževalo bodisi potom naklonjenega časopisja, bodisi potom lepakov in letakov, ki so bili razposlani v veliki množini. Klub šteje danes preko 100 aktivnih članov in mnogo podpornih in ustanovnih članov. Ob priliki 50 km tekme je bil razvit tudi prapor, katerega je poklonila klubu ga. Hana Misova. Praporu je kumovala ga. Ivanka Lipoldova. S svojim nesebičnim delom si je klub pridobil tudi pri sportni javnosti simpatije in ugled.

Sledilo je poročilo tečajniške sekcije, ki jo je vodil priznani klubov učitelj V. Forstnerič. Klub je imel na programu mnogo smučarskih tečajev, zaradi reugodne zime pa je izvedel samo 4. Propagandnega pomena je bil tečaj v Rogški Slatini, kjer je vodstvo zdravilišča šlo klubu vsestransko na roko. Posebno dobro obiskani so bili tečaji pri Rimskem vrhcu, ki jih je obiskovalo preko 70 tečajnikov.

Obširno tehnično poročilo je podal naše agilni načelnik tehniškega odseka g. Franjo Vetrih. Iz njegovega poročila so se jasno zrcalili uspehi kluba v sportnem pogledu v pretekli sezoni. Klub je priredil več smučarskih tekem, katerih prava atrakcija je bila 50-km tekma. Oberem je pridno sodeloval pri prireditvah ostalih društev ter poslal na nje svoje tekmovalce. Tekmovalci Mariborskega smučarskega kluba so startali na 11 prireditvah ter so se povsod zelo dobro plasirali in dosegli 4 prva mesta, 4 druga, 2 tretji itd. Po uspehih v pretekli sezoni so se izkazali kot najboljši tekmovalci Jerič, Ivič, König, Tišler itd. Domena klubovih tekmovalcev so tekme v smu-

ku, kjer so pokazali izredne sposobnosti in rutino, kar je sploh karakteristično za vse mariborske tekmovalce, ki so gotovo v tej disciplini najboljši tekmovalci naše zveze.

Blagajniško poročilo je podal radi odsočnosti blagajnika g. Parma. Blagajniška knjiga izkazuje preko 70.000 Din prometa. Visoka aktivna so spričevala, da se je s premoženjem dobro gospodarilo.

V imenu nadzornega odbora je poročal g. Rijavec ter predlagal odboru absolutorij s pohvalo, ki je bil tudi soglasno sprejet.

Nato so sledile volitve, ki smo jih opisali že v včerajšnji številki »Večernika«. Pri raznoterostih se je določila članarina 30 Din na leto. Za službeno glasilo se je določil »Večernik«. Spregovorili so še g. inž. Jelenec, dr. Tomišek, dr. Šnuderl, Roglič in drugi, nakar je predsednik g. Parma ta uspehi 3. občni zbor zaključil.

Železničar ali Rapid?

Jutri bo na igrišču ISSK Maribora odločilna borba za obstoj v prvem razredu.

V nedeljo 23. t. m. ob 16. bo na igrišču ISSK Maribora v Ljudskem vrtu nogometna tekma, ki ima odločiti, kateri izmed teh dveh rivalov bo ostal v enotnem prvem razredu LNP. Tekma je za oba konkurenta velike važnosti, zato se pričakuje ogorčena borba. Je pa dolžnost igralcev in občinstva, da ne zamenja borbenosti s sirovostjo, ki nima z nogometom in sportnikom ničesar skupnega in je v interesu sporta absolutno potrebno, da se ne zdravi pojavi na naših igriščih nikoli več ne primerijo.

Zaradi izrednega pomena jutrišnje tekme, pričakujemo rekorden poset in dolž-

nost obeh moštev je, z lepo in fair igro pridobiti med občinstvom novih pristašev za nogomet, ker prazna igrišča so najobčutnejši vzrok, da v nogometu nazadujemo.

Oba nasprotnika bosta glede značaja tekme nastopila v najmočnejših postavah, tako, da je težko prerokovati, kdo bo zmagal.

Tekma se bo odigrala ob vsakem vremenu in jo bo sodil zagrebški sodnik. V predtekmi se bosta srečali rezervi SK Železničarja in SK Rapida. Tudi ta tekma je prvenstvena.

Na poziv angelja v bogoslovje.

Iz Dobrljina v Bosni poročajo, da se je v eni preteklih noči bajke prikazal v spanju visokošolcu zagrebške tehnike Edvardu Scheurenu, sinu dobrijske trgovke, angel in mu zapovedal, naj gre takoj v »lemenat«. Fant se je naslednjega jutra takoj pokoril »višjemu« pozivu in vstopil v bogoslovje. Njegov korak je vzbudil med vsem tamkajšnjim prebivalstvom veliko govorjenja in vznemirjenja.

Velikanski požar v Romuniji.

Iz Bukarešte poročajo, da je izbruhnil v romunski vasi Albesti požar, ki je uničil vso naselbino in upepelil do tal 250 hiš.

Levi ne razumejo šale.

V Csepehu pri Budimpešti je gostoval pred dnevi potujoči cirkus. Nekega dne je stal pred levjo kletko neki 9letni deček, ki je kljub ponovnim opominom cirkuškega nameščenca neprestano vtikal roko skozi železno ograjo in dražil leva. Ko je nameščenec opozoril dečkovo mater, naj vendar posvari otroka in mu prepo ve nevarno draženje divje živali, je »odlična dama« sirovo nahrulila vestnega uslužbenca. Kratko na to pa je deček nenadoma obupno zakričal: lev je ujel njegovo roko z njegovo mogočno šapo in mu jo skoraj odtrgal. Dečka, ki je bil nevarno ranjen, so nemudoma prepeljali v bolnišnico, kjer je pa še istega dne umrl zaradi zastrupljenja krvi.

Poljski vstaški veteran iz let. 1883.

Po vesteh se je vrnil te dni v svojo domovino po 50letnem izgnanstvu eden izmed zadnjih »poljskih patriotov«, ki so bili pod carskim režimom pregnani v Sibirijo, Rok Paszkowsky, ki je sedaj star 83 let in je bil pregnan v Sibirijo leta 1883. zaradi sodelovanja v poljskem revolucionarnem pokretu.

»Roža gospe Rooseveltove«.

V velikanskih dvoranah Grand Central Palace v New Yorku je bila nedavno prirejena cvetlična razstava, ki je bila tudi za razvajene Newyorčane prava senzacija. Na razstavi so sodelovali vrtnarji in gojitelji cvetja iz vseh držav Severne Amerike. Razume se, da so bile razstavljene tudi razne nove rože, plod ameriške vrtnarske umetnosti. Med njimi je dobila najlepša roža ime po ženi novega ameriškega predsednika »Roža gospe Franklin de Rooseveltove«. Na razstavi so milijoni Američanov mogli občudovati nad 3000 cvetličnih vrst, ki so bile razstavljene v nekaj milijonov eksemplarjih.

Odmev umora W. Rathenau.

»Vossische Zeitung« poroča iz Berlina, da je bila te dni v Grunewaldu odstranjena spominska plošča, ki je bila postavljena na kraju, kjer je bil umorjen znani levičarski politik Walter Rathenau. Treba je priznati, da so hitlerjevci več kakor dosledni in da sega njihovo čiščenje tudi preko grobov...

Tudi tolažba.

Prvi mož: »Mislíš, da je to za smeh, če mi moja žena vedno pripoveduje o možu, ki ga je imela pred menoj?«

Drugi mož: »Priatelj, ti še ne veš, kako si srečen! Moja žena mi pa venomer govori o možu, ki ga bo dobila za menoj.«

Za mehanične izdelave

iščem prostore ca 300 m² Oglašujte!

v Mariboru ali mariborski okolici. Pismene ponudbe pod šifro »Takoj vporabljive« na upravo Večernika.

Brezplačni teden

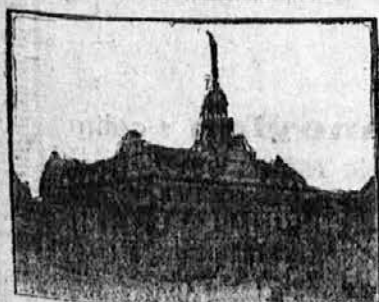
za pregled **Ford** avtomobilov

počenši od 24. aprila do 30. aprila 1933 pod vodstvom inspektorja »Ford Motor Company«.

Ker je mnogo avtomobilov potrebnih pregleda, Vam hočemo pomagati v tem oziru, da Vam brezplačno pregledamo Vaš voz.

Nobena kupna obveza!

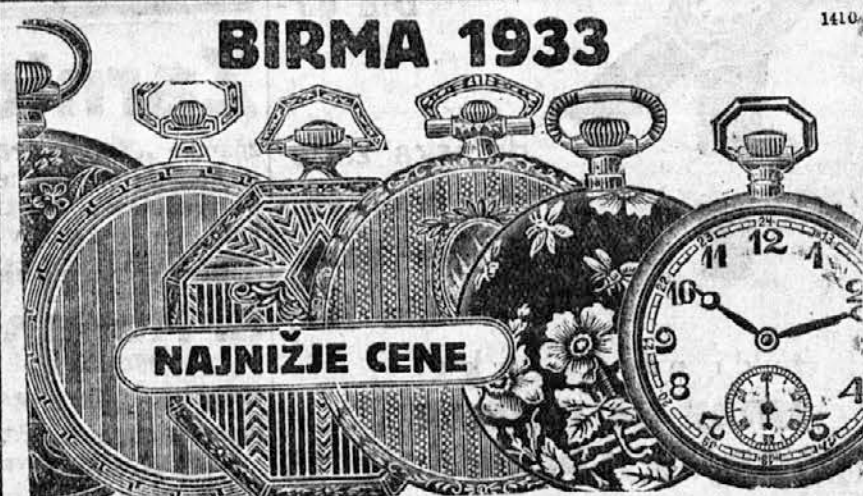
FORD delavnica, Maribor, Masarykova ulica

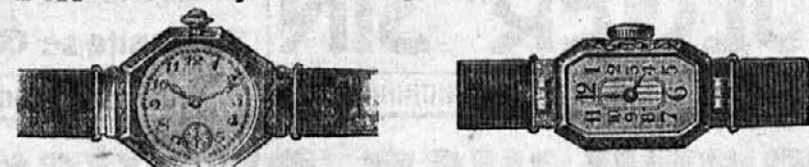
POSODILNICA R. Z. Z O. P. MARIBOR. NARODNI DOM

Ustanovljena l. 1882.
Stanje hranilnih vlog 70 milijonov Din
Rezervni zakladi 8.800.000 Din

Sprejema hranilne vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najkulantneje. — Rentni davek plačuje iz svojega.

Din 160[—], 255[—], 70[—], 80[—], 60[—]

Zlate damske ure Din 250[—] naprej
srebrne ali iz kroma 13 „ 130[—] naprej

A. KIFFMANN Maribor, Aleksandrova 11
nasproti gostilno »Pri grozdu«

Mali oglasi

Razno

POHIŠTVO

lastnega izdelka dobavlja po skrajno zmernih cenah Zalo- ga pohištva združenih mizar- jev. Vetrinjska ul. 22. nasproti tvrdke V. Weixl.

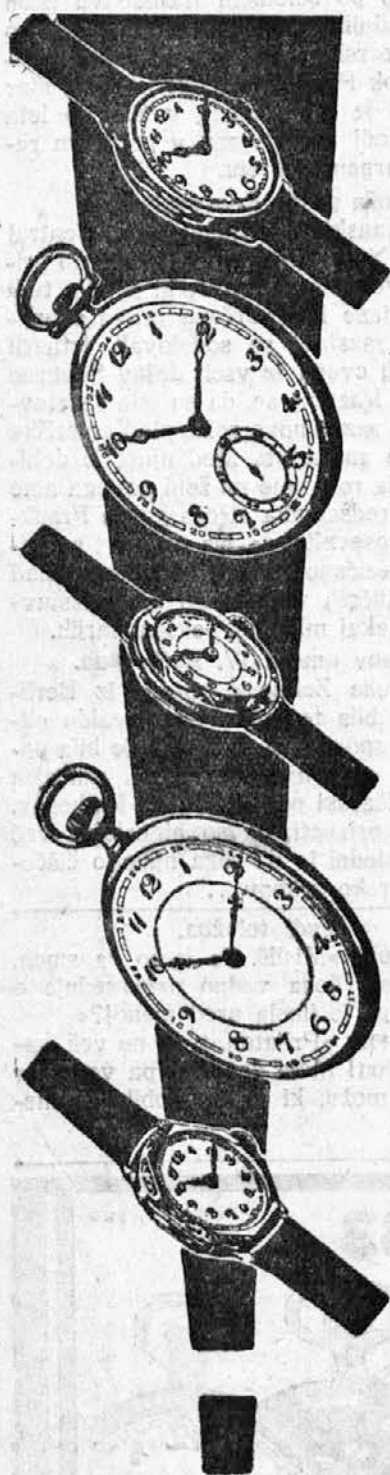
**NAJCENEJŠE, SOLIDNE
TAPETNIŠKE IZDELKE,**
otomane, lota postelje, ma-
drace, vložke, železne zlož-
ljive postelje, nudi samo F.
NOVAK, Vetrinjska 7, Koroš-
ka 8, Glavni trg 9. 1409

JOS. TICHY IN DRUG.

Konces. elektrotehnično po-
djetje, Maribor, Slovenska
ul. 16, tel. 27-56. proizvaja
elektroinstalacije stanovanj-
skih hiš, vil, gospodarskih
objektov, zaloga motorjev,
lestencev, svetilk, elektroin-
stalacijskega blaga po kon-
kurenčni ceni. 519.

PREVODE DOKUMENTOV
iz nemškega in italijanskega v
slovenski jezik in obratno,
izvršuje in overovlja zaprise-
ženi sodni tolmač F. Bratoš,
Maribor, Meljska cesta št. 40.
1230

POZOR!

BIRMA v Ptuj!

14 karatna za-
pestna ura

Din 250.-

srebrna
moška ura
Din 290.-

srebrna dam-
ska zapestna
ura
Din 140.-

moška ura iz
metala
Din 60.-

damška zape-
stna ura iz val-
janega zlata
Din 169.-

tudi na obroke!

URAR IN JUVELIR

MARIBOR, GOSPOSKA UL. 15

M. JLGGER^{JEV} SIN

VRTNARSTVO IV. JEMEC,
Prešernova ulica.
nudi: vrtnice nizke, visoke,
plezalke, Prunus triflora, mag-
nolije, Hibiscus, glicinije, Vi-
tis, Veitschi, cepljene zgod-
nje breskve in marelice, da-
lje, kane, orjaške jagode, tu-
lipang, Anemone Pfloks, Can-
brecija. Dobi se roženke,
najboljše gnojilo za ločnice,
kompostno zemljo za prese-
jevanje cvetlic, zelenjadne
sadike itd. 1008

ALBERT VICEL

trgovina s kuhinjsko opremo,
hišnimi potrebščinami, emal-
lirano, pločevinasto, vlitu in
aluminijevo posodo, porcela-
nasto, kameninasto in stekleno
robo, Maribor, Gosposka uli-
ca 5 1269

**KDOR ŽELI DOBRO IN
ČISTO MLEKO**
po Din 2.- na dom dostav-
ljeno, izve naslov v upravi
lista. 1399

MARTIN SAFRAN,
sobo, črkoslikar, pleskar in
ličar, Maribor, Slovenska ul.
16, prevzema vsa v to stroko
spadajoča dela ter jih izvršuje
dobro in poceni. 1190

IZPUŠČENE ZANJKE
pri svilenih nogavicah pobir-
am nevidno. Kormann, Go-
sposka ulica 3. 1424

VAGNER ALOJZIJA,
roj. 21. 6. 1928 in Josip, roj.
27. 2. 1929, oba nezak. otroka,
oddamo v oskrbo ali kot re-
jenca, oziroma za svojega.
Natančne podatke dobite pri
županstvu občine Pobrežje
pri Mariboru. 1433

Vinotoč
Rupena
v Košakah odprt

**TKANINE ZA POHIŠTVO
IN SOLNČNE PLAHE
GRADL ZA MADRACE
ZIMA - AFRIK** v specialni trgovini
WEKA-MARIBOR-ALEKSANDROVA 15

Žarnice

znamke „Tungsram“
in domače znamke ter vse
potrebščine za elektriko
kupite ugodno v novi

elektro-trgovini

K. Floriančič
Maribor

Glavni trg 23, Bergov dvor
Pismena ali telefonična na-
ročila se takoj izvrše.

Telefon 24-28

Spomnite se CMD

TAPETNIŠKA DELA,
vsakovrstna, naročite naj-
ugodnejše v specialni delav-
nici Ferdo KUJAR, Vetrin-
jska ulica 26. 1426

VSAKOVRSNO KOLJE:
za trto, brajdo, sadna dreve-
sa, vrtnice, fižolo, paradižni-
ke, in za vrtno ograjo pro-
daja Gnilšek, Razlagova ulica
št. 25. 1429

Prodaj

ENODRUŽINSKA HIŠA
z vrtom, poceni na prodaj.
Pobrežje, Gubčeva ulica 66.
1412

SLADKEGA SENA
večja količina poceni na pro-
daj. Jezdarska ulica 5. 1421

**DOBRO IDOČO ŠPECERIJ-
SKO TRGOVINO,**
izven mesta, 5 minut od glav-
nega kolodvora, takoj pro-
dam. Ponudbe pod »600« na
upravo »Večernika«. 1406

**PRODAM PISARNIŠKE
SVETILJKE,**
mizico za pisalni stroj. —
Kupim galbico za kanarčka.
Naslov v upravi. 1439

Kupim

KUPIM MOTOR
na sesalni plin ca 60 HP. —
Ponudbe pod značko »Motor
60« na upravo »Večernika«. 1423

V najem

VINOTOČ
oddam v najem. — Naslov v
upravi lista. 1422

Lokal

LOKAL ZA DELAVNICO
s stanovanjem ali izključno
za stanovanje, oddam takoj
poceni v najem. — Pojasnila
daje hišnik, Loška ul. 5. 1413

LOKAL,
pripraven za stanovanje, ta-
koj oddam v najem. Benet,
Dravška ulica 10. 1440

Sobo odda

OPREMLJENO SOBO.
lepo, solnčno in separirano.
z električno lučjo, takoj od-
dam. Stritarjeva ulica 5. I., za
250.— Din. 1397

GOSPODA

sprejem na hrano in stano-
vanje. Vojašniška ulica 9.

OPREMLJENO SOBO
oddam enemu ali dvema go-
spodoma ali gospodičinam,
prost vhod in električna raz-
svetljava. Aleksandrova cesta
55/I. levo. 1417

DVA GOSPODA

sprejem na stanovanje, so-
ba s posebnim vhomom. Spla-
varska ulica 6. 1417

LEPO SOLNČNO SOBO
s štedilnikom in električno
razsvetljavo oddam s 1. ma-
jem. Naslov v upravi »Ve-
černika«. 1420

OPREMLJENO SOBICO
oddam ceneno gospodični.
Betnavska cesta 92. 1419

NA ALEKSANDROVI CESTI
štej. 16 se oddata dve sobi
za pisarno, eventualno tudi za
stanovanje. Naslov v upravi
lista. 1408

OPREMLJENO SOBO
oddam. Pojasnila daje hišnik
Majstrova ul. 18. 1436

OPREMLJENO SOBO
oddam. Betnavska cesta 48.
1437

OPREMLJENO SOBICO,
s prostim vhomom in elektri-
čno lučjo in sobo s štedilni-
kom oddam. Melje, Trdinova
ulica 2. 1447

Stanovanje

STANOVANJE,
eno in dvosobno, z električno
lučjo in vrtom v novi hiši na
Teznu oddam. Vprašati v go-
stilni Pulk. 1427

TRISOBNO STANOVANJE,
solnčno, parketirano, v sre-
dini mesta, oddam takoj ali
pozneje. Naslov v upravi li-
sta. 1438

Sobo išče

SOBO,
opremljeno, separirano in
solnčno iščem s 1. majem. —
Ponudbe pod »Soba« na
upravo »Večernika«. 1425

Posest

TRAVNIK,
4 orali, blizu mesta, 30.000
Din, hiša, tri sobe, tik mesta
48.000 Din, hiša z dobrodočo
gostilno in trgovino v okolici
Maribora 170.000 Din. Posre-
dovalnica »Rapid«, Maribor,
Gosposka ulica 28. 1431

Pouk

**PRAV DOBER ŠOLSKI
USPEH**

lahko dosežete Vaši otroci s
pomočjo dobrega inštruktorja.
Ponudbe na upravo pod »Dipl.
učitelj«. 1127

NEMŠČINO

govoriti in pisati se vsakdo
hitro nauči po moji metodi. —
Kovač, Maribor, Krekova uli-
ca 6. 1198

ZAVOD

za strojepisna dela, razmno-
ževanje, svetlobno prerisava-
nje. Kovač, Maribor, Krekova
ulica 6. 1197

KNJIGOVODSTVO,
strojepisje, stenografija itd.
Pouk posameznikov. KOVAČ,
Maribor, Krekova 6. 1199

Prvovrstno mleko

za otroke, v steklenicah,
dostavljeno na dom, oddaja
Twickelnovo oskrbn štv,
Tomšičeva ulica 1
Maribor — Krčevina.

Majniška prireditel SOKOLA II.

bo 7. maja ob 1/2 15. uri (v slučaju slabega vremena
pa 14. maja 1933) pri br. Renčelju na Pobrežju.

SPORED: Tekmovanje v plezanju majniškega drevesa
Volitev majniške kraljice
Pevske točke pevskega društva Zarja
Šaljivi nastop
Godba na pihala
Ples
Pristne prleške gibanjce **Zdravo.**

Objava.

Dajem spoštovanim trgovcem, tvrdkam in slavnemu ob-
činstvu na znanje, da sem z današnjim dnem otvoril v
Mariboru, Krčevina 31, telefon 2935, stalno podružnico
svojega že več let obstoječega avto-spedicijskega podje-
tja »EXPRESS«. Prevzamem vsakovrstne Transporte z
dobrimi vozovi. Cene solidne in po dogovoru. Za cenjena
naročila prosi

ROMAN MATZ, avtošpediter.

Ptuj, Maribor, 22. aprila 1933.

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE MARIBOR

Centrala: MARIBOR

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice

Podružnica: CELJE

nasproti pošte prej JUZNOSTAJERSKA HRANILNICA

Sprejema **vloge na knjižice in tekoči
račun** proti najugodnejšemu obrestovanju

Najbolj varna naložba denarja, ker **jamči za vloge** pri tej hranilnici **Dravska banovina** s celim
svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno